

НАШЕ МІСТО — КРОПИВНИЦЬКИЙ

Скільки знущань над своєю долею довелося витримати українському народові. Колоніальне минуле за часів російської імперії, заборони Валуєвським указом з 1863 року української мови, нищенням культурної та історичної спадщини, підпалом українських бібліотек, палаців, музеїв, і взагалі запереченням існування української нації, називаючи її “племям”, а мову - “наречием”. Переслідуванням борців за незалежність у 20-ті, 30-ті та 60-ті роки, яких катували у таборах ГУЛАГів та Соловків, знущання над бійцями ОУН-УПА, навішуючи фашистську ідеологію за любов до України. А масові виселення мешканців українських міст і сіл до алтайського та хабаровського країв, у Магадан та Воркуту. “Вагонів не вистачало” - так тоді цинічно заявляв сатрап Хрущов — ініціатор геноциду.

Наш народ пережив кілька голодоморів — 32-33 років, 46-47, штучно створених Сталіним з метою поставити на коліна волелюбний народ, який не підкорявся жити під гаслами асиміляції та злиття націй у єдину “безмозглу” радянську спільноту. А що ми маємо зараз? Чи не те саме?

Російський агресор не може вгамуватись — жаба давить. Відмовитись від спадку Київської Русі — так це ж для них загибель. Бо вони без нас ніщо — сміття, яке розвіяне по азійському Сибіру. За словами пісні гурту “Бумбокс” цей “скляноокий брехливий звір” не може сприймати європейських цінностей. Його менталітет не витримує цивілізаційного світосприйняття. Тому для прикриття своєї нікчемності, він бряцає зброєю, залучаючи на допомогу весь КДБіський арсенал московської церкви.

Перекрутивши нашу історію, понад 70 років він вбивав у голови нашого народу брехню про його меншовартість через “руський мир” та церковні проповіді. Створив карту нашого регіону у вигляді Новоросії з центром міста Єлисаветград. Обдурені містяни вірять, що ця назва походить від імені матері Іоанна Хрестителя, яка взагалі не мала жодного відношення ані до нашого міста, ані до нашої держави.

У статті “Спецоперація Єлисаветград” (автор — Р. Яковенко), на шпальтах газети було опубліковане фото з зображенням історичного герба Єлисаветграда. Там, під двоголовим російським орлом, розташований вензель московської цариці Єлисавети Петрівни, а не святої. І ця брехня є непоодиноким прикладом. Днями, перейменовуючи місто Дніпропетровськ, на сесії ВР України, сепаратист від опоблоку Вілкул намагався довести, що Петровський — не злочинець, який ініціював в Україні голодомор, а святий Петро. Так і місто Іллічівськ, названо не іменем радянського Леніна, а походить від святого Іллі. Назва міста Ульяновки — від святої Улляни, а назва міста Миколаїв — від святого Миколая. “Цей список маніпулювання свідомістю громадян” - за словами відомого письменника Ю. Андруховича - “тим більше якщо вона в дефіциті” можна продовжити. Але подивіться на зухвалість і скажене бажання, навіть безбожними методами, залишити будь-

яку зачіпку для російського окупанта, аби використати імперські та радянські маркери для агресії під гаслом “это исконно русская земля”.

Нам що мало окупації Криму, частин Донецької та Луганської областей, де гинуть наші побратими? Ця війна починалась саме з ототожнення цих територій загарбниками через символи, прапори, емблеми, назви. Коли ж громадяни нашого міста протверезіють від імперсько-радянської інтоксикації?

Подивіться: запропоноване 31 березня ц.р. Комітетом Верховної Ради нова назва нашого міста Кропивницький, під тиском культурної громадскості Кіровограда, у деяких містیان викликала обурення, а Єлисаветград чомусь ні. Та як після цього ви можете бючи себе в груди називати себе українськими патріотами? Ганьба! Піднімати руку на цвіт української нації — це заперечувати існування українського народу. А фактично — продовжувати його геноцид. Тому вгамуйтеся усі, хто тягне нас у колоніальне минуле з імперськими та радянськими маркерами. Навіть наш Президент зазначив, що цього не допустить.

Мітинг, який відбувся 2 травня під стінами Верховної Ради на підтримку назви Кропивницький, переконливо довів, що як бійці АТО, представники Правого Сектору, культурна громадскість, так і пересічні громадяни, виступають за нову українську патріотичну назву Кропивницький. Мітинг проходив під гаслами “Кропивницький об'єднує”, “Наше місто Кропивницький”, “Ні — путінському Єлисаветграду та брехні московського патріарха Кирила!” (публікуємо фото одного з плакатів мітингу).

Спілкуючись на мітингу з відомими народними депутатами Олегом Ляшком, Надією Савченко, Олександром Горбуновим дійшли висновку, що саме ця назва відповідає духу часу, географії нашого краю, його історичним та культурним здобуткам, успадкованим від наших велетнів духу. І Кропивницький був тому приклад. Він перший виборов право заявити на весь світ, що існує такий народ зі своєю мовою, етнографією, гумором козацькою статурою і до самопожертви заради свободи і волі.

Підтримаємо ж назву Кропивницький! Майбутні покоління завдячуватимуть нам за це! Слава Україні! Кропивницькому — слава!

Ігор СМІЧЕК, лауреат регіональної мистецької